

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

30 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2020 și sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 17 februarie 2020, declarat de către inculpatul

Șavga Mihai Xxxxx, născut la xxxxx, originar din r-nul Xxxxx s. Xxxxx, domiciliat în mun. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 06.03.2019-17.02.2020;

2. Instanța de apel: 23.03.2020-21.05.2020;

3. Instanța de recurs: 24.07.2020-30.09.2020.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul (Buiucani) din 17 februarie 2020, Șavga Mihai Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Șavga M. prin sentință s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani și nu va fi executată dacă condamnatul în termenul de probă nu va comite noi infracțiuni și prin purtarea exemplară va confirma încrederea acordată, totodată fiind obligat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului de probațiune în a cărui rază teritorială s-a aflat domiciliul condamnatului, precum și să participe la un program probațional în vederea reducerii recidivei de infracțiune.

S-a respins cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul lui Șavga Mihai în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 26,35 lei.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că la 04 decembrie 2018, în perioada de timp de la ora 09:50 min până la ora 11:00 min., Șavga Mihai, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând consecințele și dorind în mod conștient survenirea lor, aflându-se în automobilul de model „Toyota Avensis” cu n/î XXXXX, care se deplasa pe traseul național din or. Anenii Noi spre mun. Chișinău, și asigurându- se că nu este văzut de nimeni, pe ascuns a sustras din portmoneul cet. Groza Janna Iuri ce se afla pe bancheta automobilului, bani în sumă de 100 MDL, 100 dolari SUA, care conform cursului BNM la 04.12.2018 constituie suma de 1 715,03 MDL și 2 000 de ruble a

regiunii transnistrene a Republicii Moldova, echivalentul sumei de 2 167,78 MDL, lipsa cărora a depistat pe str. N. Testemițeanu 39, mun. Chișinău, cauzându-i părții vătămate Groza Janna daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 3 982,81 MDL.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Șavga Mihai a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2), lit.d) Cod penal, individualizată prin „furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Lupușor Dumitru în numele inculpatului Șavga M., care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Șavga Mihai să fie achitat.

În motivarea apelului, avocatul a invocat că, vinovăția inculpatului nu a fost dovedită, astfel probele prezentate de către partea acuzării nu dovedesc vinovăția inculpatului, nu au fost prezentate probe concludente ce ar putea fi puse la baza sentinței de condamnare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2020, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat, că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că, inculpatul Șavga Mihai a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin.(2) lit.d) Cod penal, după indicii calificativi - furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Cu referire la motivele invocate de apărare, precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpatului Șavga Mihai și că acesta urma a fi achitat de sub învinuirea adusă în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal, instanța de apel a constatat că, prima instanță nu a comis careva erori de fapt ce ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale, stabilirea și individualizarea pedepsei.

Instanța de apel a considerat, că aceste afirmații ale avocatului reprezintă opinia subiectivă a părții apărării or, prima instanță în sentința corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Examinând probatorul administrat, instanța de apel, consideră dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Șavga Mihai și pe deplin prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi declarațiile părții vătămate Groza Janna, procesul-verbal de ridicare din

10.12.2018 (f.d.27); procesul-verbal de examinare a obiectului din 07.02.2019 (f.d.29-33); ordonanța privind recunoașterea obiectelor drept mijloc material de probă și anexarea lor la cauza penală din 07.02.2019 (f.d.34); mijloc material de probă - stick de memorie de model „Goodram twister” cu capacitatea de 8GB pe care se afla înregistrările video de pe video-registratorul instalat în automobilul de model „Toyota Avensis” cu n/î A825EM din data de 04.12.2018, care a fost cercetat în cadrul ședinței de judecată din 03.02.2020 (f.d.28).

Instanța de apel, examinând probatorul, a considerat dovedită indubitabil vina inculpatului Șavga Mihai în comiterea furtului, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile, acțiunile lui just au fost calificate în temeiul art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal, iar personalitatea acestuia susceptibilă supusă răspunderii penale.

Nerecunoașterea vinei integrale de către inculpat instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Sub aspectul dat, instanța de apel a reiterat că la caz, obiectul juridic al acestei infracțiuni, l-a constituit anume banii din portmoneul ce aparținea părții vătămate Groza Janna, având acces liber în automobilul de model „Toyota Avensis” cu n/î XXXXX, și anume banii din portmoneu în sumă de 100 MDL, 100 dolari SUA care conform cursului BNM, la 04.12.2018 constituie suma de 1 715,03 MDL, și 2 000 de ruble a regiunii transnistrene a Republicii Moldova echivalentul sumei de 2 167,78 MDL. Aceste circumstanțe se probează prin declarațiile părții vătămate Groza Janna, prin declarațiile inculpatului date la etapa urmăririi penale, precum și recipisa scrisă de inculpat prin care se confirmă că, la data de 12.12.2018 Șavga Mihai din propria dorință a întors suma de 100 dolari și 2 100 lei (f.d.125).

Faptul că mijloacele bănești ce aparțin părții vătămate Groza Janna, au fost sustrase de către inculpatul Șavga Mihai, nu a fost negat de ultimul în cadrul urmăririi penale, acesta a indicat în procesul-verbal de audiere în calitate de bănuit din 11.02.2019, că recunoaște vinovăția în bănuiala adusă.

Mai mult ca atât, faptul sustragerii mijloacelor bănești a fost confirmat și prin faptul că, anume inculpatul Șavga Mihai a restituit benevol prejudiciul cauzat prin infracțiune părții vătămate Groza Janna, ceea ce se confirmă prin recipisa din 12.12.2018, anexată la materialele cauzei (f.d.125).

În acest context, prin probe acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată, s-a dovedit faptul că, inculpatul Șavga Mihai a comis o fapta prejudiciabilă manifestată prin acțiunea de sustragere a mijloacelor bănești care nu îi aparține acestuia, iar ca urmare i-a cauzat părții vătămate Groza Janna, prejudiciu în valoare de 3 982,81 lei, ceea ce constituie pentru ea daună materială în proporții considerabile.

În circumstanțele menționate, se constată existența faptei prejudiciabile și legăturii de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, or în

afară oricărui dubii rezonabile, rezultă că anume inculpatul Șavga Mihai a sustras pe ascuns din portmoneul lui Groza Janna, ce se afla pe bancheta automobilului, bani în sumă de 100 MDL, 100 dolari SUA, care conform cursului BNM la 04.12.2018 constituie suma de 1 715,03 MDL și 2 000 de ruble a regiunii transnistrene al Republicii Moldova echivalent a 2 167,78 MDL, în sumă totală de 3982,81 MDL.

Instanța de apel a respins afirmațiile avocatului, precum că acuzatorul de stat nu a prezentat probe directe ce ar confirma că, inculpatul Șavga Mihai a comis infracțiunea or, din materialele cauzei penale se constată contrariu, cu atât mai mult că, însuși inculpatul a recunoscut vina în cadrul urmăririi penale, acesta a indicat în procesul-verbal de audiere în calitate de bănuit din 11.02.2019, că recunoaște vinovăția în bănuiala adusă, mai mult ca atât, partea vătămată indică la anumite circumstanțe ce demonstrează incontestabil că Șavga a sustras banii aflați în portmoneu, pe care recunoscând în fața părții vătămate i-a restituit prejudiciul cauzat, iar poziția inculpatului precum că nu a sustras banii și a fost impus de a-i restitui, este lipsită de careva probe concludente și verosimile, aceasta constituind o poziție de apărare.

Astfel, în opinia instanței de apel este cert identificat și demonstrat faptul că, acțiunile inculpatului Șavga Mihai, sunt plasate anume sub aspect penal, fapta fiind dovedită prin probe pertinente și concludente, ce coroborează între ele, iar în cele din urmă acțiunile acestuia just au fost încadrate în condițiile normei vizate de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal. Sancțiunea art. 186 alin. (2) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

La individualizarea, stabilirea categoriei pedepsei inculpatului Șavga Mihai, instanța de judecată a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78, Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunii mai puțin grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului care anterior a fost judecat, totodată, acesta nu este încadarată în câmpul muncii, nu se află la medicul narcolog sau psihiatru, nu are persoane la întreținere. Circumstanțe ce atenuează sau agravează răspunderea penală, conform art. 76, 77 Cod penal, în privința lui Șavga Mihai, instanța de judecată nu a reținut.

Așa dar, instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel dinainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, constată că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, iar potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea pedepsei închisorii, pe un termen de probă de 3 ani.

Instanța de apel a considerat că, anume această pedeapsă, aplicând prevederile art. 90 Cod penal este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea

comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalitatea inculpatului.

Așa dar, instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel de înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, a constatat că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani în baza art.186 alin.(2) Cod penal.

La rândul său, instanța de apel a mai constatat, că la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului în prezenta speță, instanța de fond a pus accentul și pe personalitatea persoanei vinovate, învederând și celelalte criterii de individualizare a pedepsei penale, cum ar fi gravitatea infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de fond întemeiat a conchis că împrejurările prezentei cauze penale, îndeosebi cele reținute de către această instanță, ce vizează personalitatea inculpatului, sunt suficiente pentru a aplica prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, astfel că Șavga Mihai benevol a restituit prejudiciul cauzat prin infracțiune părții vătămate Groza Janna, are o vârstă tânără, suspendarea executării pedepsei cu închisoarea și acordarea posibilității acestuia, în termenul de probă, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, va oferi o mai bună protecție intereselor societății decât izolarea vinovatului de societate.

În concluzie, instanța de apel a reținut că pedeapsa stabilită de către instanța de fond cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recurs ordinar de către inculpat, solicitând să fie achitat, indicând că instanța de apel a examinat cauza superficial, nu este vinovat, banii lui Groza J. nu i-a întors, iar recipisa a scris-o fiind influențat de poliție.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând dispunerea inadmisibilității prezentului recurs, deoarece acesta nu este motivat sub aspectul casării hotărârii recurate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal lecturând textul recursului reține că, de către recurent se solicită să fie achitat, semnalând temeiul de casare ce se încadrează în pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *„hotărârile instanței de apel poate fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.”*

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că instanța de apel a examinat superficial cauza, Colegiul o consideră ca neîntemeiată.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților orice probe noi și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Colegiul penal reține, că instanța de apel judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, precum și a elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de menținerea a sentinței de vinovăție a inculpatului, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Totodată, instanța de apel, prin menținerea sentinței, prin care Șavga M. a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, și-a argumentat soluția prin faptul că, din declarațiile părții vătămate și din probele materiale prezentate în cauză, cert se demonstrează comiterea de către inculpat a infracțiunii de furt, probe care sânt descrise amănunțit în hotărârea judecătorească (f.d. 177-181).

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, pe care Colegiul le însușește.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Totodată, nu este fondată nici critica recurentului, în sensul pretinderii că banii lui Groza J. nu i-a întors și recipisa a scris-o sub influența poliției, astfel Colegiul penal reține că și la acest aspect s-a expus argumentat instanța de apel, care a respins afirmațiile avocatului, precum că acuzatorul de stat nu a prezentat probe directe ce ar

confirma că, inculpatul Șavga Mihai a comis infracțiunea or, din materialele cauzei penale se constată contrariul, cu atât mai mult că, însuși inculpatul a recunoscut vina în cadrul urmăririi penale, acesta a indicat în procesul-verbal de audiere în calitate de bănuit din 11.02.2019, că recunoaște vinovăția în bănuiala adusă, mai mult ca atât, partea vătămată indică la anumite circumstanțe ce demonstrează că Șavga a sustras banii aflați în portmoneu, pe care recunoscând în fața părții vătămate i-a restituit prejudiciul cauzat, iar poziția inculpatului precum că nu a sustras banii și a fost impus de a-i restitui, este lipsită de careva probe concludente și verosimile, aceasta constituind o poziție de apărare.

Ce ține de critica recurentului, precum că o sa fie scos de pe facebook, instanța de recurs reține că, aceasta nu constituie motiv de declarare a recursului, or prin acesta nu se argumentează ilegalitatea hotărârii atacate.

Instanța de recurs conchide că, în prezenta speță au fost prezentate suficiente probe și anume declarațiile părții vătămate, în coroborare cu probele materiale, care coroborează între ele și indică la Șavga M. că a comis infracțiunea prevăzută de 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Așadar, în contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că concluziile la care au ajuns instanțele de fond privitor la calificarea acțiunilor și vinovăția inculpatului Șavga M. sunt corecte și corespund materialului probator, iar pedeapsa aplicată este echitabilă și în limitele legii penale.

Din acest punct de vedere se atestă că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, din care considerent se dispune inadmisibilitatea recursului declarat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2020, în cauza penală privindu-l pe **Șavga Mihai Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 30 septembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie